

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΛΙΓΟΨΙΝΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Κλεισθένους 15, 1ος όροφος, 105 52 ΑΘΗΝΑ ΧΡΟΝΟΣ 4ος ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1991 ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 17

Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΕΥΤΕΡΗ ΚΑΙ Η
ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΤΗ ΓΕΝΕΤΕΙΡΑ ΤΟΥ
ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΚΑΙ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΤΕΙΓράφει
ο Σωτήρης Λάλος

Για την εύνδρο Ηπειρό μας η πιο όμορφη και πλούσια σελίδα της ιστορίας είναι η σελίδα των εθνικών ευεργετών. Ιστορία απέραντης αγάπης για την πατρίδα και τον συνάνθρωπο.

Τα Ηπειρωτόπουλα χωρίς άλλη διέξοδο φεύγουν από τα άγονα και φτωχικά χωριά τους και παίρνουν το δρόμο της ξενιτιάς, με το όνειρο να καλύτεψουν τη ζωή τους και συγχρόνως να φανούν άνθρωποι χρήσιμοι στο χωριό τους, στην πατρίδα τους, στο κοινωνικό σύνολο.

Οι ταλαιπωρίες για μια θέση στη ζωή είναι πολλές, μερικές φορές μάλιστα εξοντωτικές. Μοχθούν, ιδρώνουν, υποβάλλονται σε στερήσεις, δεν απελπίζονται όμως τα Ηπειρωτάκια, μέχρι να κάνουν τα όνειρά τους πραγματικότητα.

Αθάνατες μένουν πραγματικά οι φυσιογνωμίες των Ζωσιμάδων, Ζάππα, Καπλάνη, Στουρνάρα, Τοσίτσα, Αρσάκη, Δομπόλη και τόσων άλλων ακόμα που πρόσφεραν τα πάντα για το Έθνος.

Ο χρυσός αυτός κατάλογος των ευεργετών παραμένει διαχρονικά ανοιχτός και συμπληρώνεται κάθε φορά με νέα ονόματα ευεργετών από άτομα που δίνουν το παρόν με κοινωφελή έργα με τη βεβαιότητα ότι στον κατάλογο αυτό θα καταχωρηθεί και το όνομα του Λευτέρη Μαντζίκια.

Εκανα τη μικρή αυτή εισαγωγή αναφερόμενος στους Ηπειρώτες ευεργέτες, επειδή πιστεύω ότι έτσι κάπως ξεκίνησε πριν μερικές δεκαετίες και ο πρόεδρός μας Λευτέρης. Ανήσυχος, δραστήριος με τα ίδια ερεθίσματα υποθέτω που διέκριναν και τους μεγάλους ευεργέτες μας, ψάχνει από μικρός να σταδιοδρομήσει στη σκληρή και απρόσωπη Αθήνα.

Δύσκολα τα πρώτα βήματα της σταδιοδρομίας του, όπως για όλα τα φτωχόπαιδα. Οι δυσκολίες αναπόφευκτες ίσως στη ζωή, δεν θα τον κάμψουν και κάθε αποτυχία θα ατσαλώσει περισσότερο το πείσμα για την επιτυχία στη ζωή του.

Προικισμένος με σπάνια θέληση και τόλμη έχει τη δυνατότητα να ξεχωρίζει ανάμεσα στους ξεχωριστούς σε οποιαδήποτε θέση.

Σαν εργαζόμενος στο ξεκίνημά του, μπροστά-ρης πάντοτε, ξέρει ν' αγωνίζεται και να διεκδικεί και οι αγώνες αυτοί δεν θα ξεχαστούν και μετέπειτα όταν πια από εργαζόμενος γίνεται εργοδότης.

Αμέσως σχεδόν μετά την κατοχή, ασχολείται με την μακαρονοποιία και οι επιτυχίες διαδέχονται η μια την άλλη. Τη μικρή βιοτεχνία ζυμαρικών

(Συνέχεια στη σελ. 4)

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΛΙΓΟΨΙΝΩΝ
Ο ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΜΑΝΤΖΙΚΑΣ

Μετά από την οριστική πλέον απόφαση του επί 33 συνεχή έτη προέδρου (και εκ των ιδρυτών) της Αδελφότητας Λιγοψινών Ιωαννίνων, κ. Λευτέρη Μαντζίκια, να παραιτηθεί του αξιώματος του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου, το νεοεκλεγέν Δ.Σ. της Αδελφότητας, σε συνεδρίαση την 28/2/91, εκτιμώντας τη μεγάλη του προσφορά επί σειρά ετών στην Αδελφότητα και το χωριό, αποφάσισε ομόφωνα, όπως πέραν των άλλων, η Αδελφότητα τιμητικά ανακηρύσσει τον κ. ΛΕΥΤΕΡΗ Χ. ΜΑΝΤΖΙΚΑ, επίτιμο πρόεδρο της Αδελφότητας Λιγοψινών Ιωαννίνων.

Κύριον
Ελευθέριον Μαντζίκια
Επίτιμο Πρόεδρο της Αδελφότητας
Λιγοψινών «Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ»

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Κύριε Πρόεδρε,

Με τη παρούσα επιστολή, το Διοικ. Συμβούλιο της Αδελφότητας, θέλει να σας ευχαριστήσει για τη συμπαράστασή σας και την πολύτιμη προσφορά σας στην Αδελφότητα και κυρίως στο νέο Διοικ. Συμβούλιο, που περνάει αυτή τη στιγμή μια δύσκολη περίοδο, αφού είναι υποχρεωμένο πλέον να κάνει μόνο του, ύστερα από 33 και πλέον χρόνια, τα πρώτα βήματα χωρίς να σας έχει στο τιμόνι του.

Η απόφασή σας να αναλάβετε ο ίδιος τις σταθερές δαπάνες της Αδελφότητας, που είναι άλλωστε και οι πιο σημαντικές (έκδοση εφημερίδας, αποκομιδή σκουπιδιών στο χωριό, δαπάνη ιεροψαλτών και κηπουρού) καθώς και η τελευταία μεγάλη προσφορά σας για την ανακαίνιση του Κοινοτικού Καταστήματος, μας συγκίνησαν και φυσικά δεν έχουμε παρά να σας εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη και τις πιο θερμές ευχαριστίες μας. Ιδιαίτερα για μας, η πράξη σας αυτή είναι πολύ σημαντική, γιατί μας βγάξε σίγουρα από ορισμένα αδιέξοδα προβλήματα και δυσκολίες που θα αντιμετωπίζαμε.

Όμως κ. Πρόεδρε, αν και δεν μπορεί να αμφισβητήσει κανείς τη σημασία της υλικής αυτής προσφοράς σας, εντούτοις, για μας, εξίσου σημαντική και απαραίτητη είναι αυτή τη στιγμή η ηθική συμπαράστασή σας. Είναι κάτι που το νέο Διοικ. Συμβούλιο έχει σήμερα απόλυτη ανάγκη. Γι' αυτό κ. Πρόεδρε, επιθυμία και παράκληση όλων μας είναι να σας έχουμε στις συνεδριάσεις του Διοικ. Συμβουλίου, όταν και όποτε φυσικά μπορείτε. Σίγουρα η παρουσία σας θα μας δίνει χαρά και κουράγιο να συνεχίσουμε αυτό το τεράστιο έργο που εσείς δημιουργήσατε.

Κάποιο μέλος του Διοικ. Συμβουλίου είπε μεταξύ των άλλων, στην πρώτη μας συνεδρίαση, «Αδελφότητα χωρίς τον Λευτέρη Μαντζίκια, είναι σαν παιδιά χωρίς πατέρα», και δεν έχει άδικο. Αυτό κε Πρόεδρε, νομίζουμε ότι τα λέει όλα.

Σας ευχαριστούμε λοιπόν για άλλη μία φορά για τη συμπαράστασή σας και σας περιμένουμε με χαρά να σας δούμε στο επόμενο Διοικ. Συμβούλιο.

Με βαθιά εκτίμηση
Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο πρόεδρος
ΧΑΡΙΛ. ΜΑΝΤΖΙΚΑΣ

Ο Γεν. Γραμματέας
ΓΙΑΝ. ΖΑΦΕΙΡΗΣ

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ ΒΑΔΙΖΕΙ
ΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟ ΧΡΟΝΟ

Με το παρόν φύλλο της έκδοσης η εφημερίδα μας ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ, βαδίζουν στον τέταρτο χρόνο.

Ο Διότης της εφημερίδας μας ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΜΑΝΤΖΙΚΑΣ (Επίτιμος Πρόεδρος της Αδελφότητας μας), ευχαριστεί όλους εκείνους που συνέβαλαν στην μέχρι τώρα πετυχημένη και καλοτυπωμένη έκδοσή της, συμπληρώνοντας τρία ολόκληρα χρόνια με νέα από το χωριό και την παροικία και με ποικιλία φωτογραφιών, παλαιών και νέων που τις περισσότερες μας απέστειλαν συγχωριανοί μας.

Ο κ. Λευτέρης Μαντζίκας παρακαλεί όπως για μια καλύτερη ενημέρωση των Λιγοψινών και φίλων μέσω των στήλων της εφημερίδας πλαισιωθεί η συντακτική επιτροπή από περισσότερους Λιγοψι-

νούς. Ασφαλώς είναι γνωστό πως αρκετοί είναι εκείνοι που μπορούν εφόσον θέλουν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στη δική τους εφημερίδα στην εφημερίδα της Λιγοψίας. Πιστεύουμε ότι μπαίνοντας στον τέταρτο χρόνο της έκδοσής πως θα τύχουμε μεγαλύτερης συμπαράστασης και συνεργασίας από τους χωριανούς μας. Ας σπαταλίσουμε για το χωριό μας μέρος του ελεύθερου χρόνου, στέλνοντας στην εφημερίδα μας δημοσιεύσιμο υλικό, αλλά και φωτογραφίες παλαιές και καινούργιες.

Ετσι στον τέταρτο χρόνο που βαδίζουμε θα μπορούμε να ελπίζουμε πλην της συνηχόμενης έκδοσης και στην από κάθε πλευρά βελτίωση της εφημερίδας μας.

ΤΟ ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΛΙΓΟΨΙΝΩΝ

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας σε συνεδρίασή του που έγινε στις 28/2/91, δια ψηφοφορίας, εξέλεξε τόσο το νέο προεδρείο, όσο και τους αντιπροσώπους των Κλιμακίων Ιωαννίνων και Πάτρας.

Η νέα σύνθεση του διοικητικού συμβουλίου ως και των Κλιμακίων, έχει ως εξής:

Πρόεδρος: Χαρίλαος Μαντζίκας

Α Αντ/δρος: Αλέξανδρος Λάλος

Β Αντ/δρος: Νικόλαος Σιώκας

Γεν. Γραμματέας: Ιωάννης Ζαφείρης

Ταμίας: Σωκράτης Τζιάφας

Μέλη: Θόδωρος Δήμος, Ιωάννης Παπαναστασίου, Γεώργιος Δήμος, Ευάγγελος, Πίνας.

Αντιπρόσωποι Κλιμακίων:

1. Πάτρας Αγγελος Ασωνίτης, Δημήτριος Δήμος.

2. Ιωαννίνων: Ευάγγελος Κλείτσας, Απόστολος Μακρής.

ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΟΙ & ΦΙΛΟΙ

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΧΝΑΜΕ ΠΩΣ ΤΟ Α-
ΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ ΟΛΟΙ ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΟΔΗ-
ΓΟΥΝ ΠΡΟΣ ΤΗ ΛΙΓΟΨΑ

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΧΝΑΜΕ ΠΩΣ ΤΟ ΦΑ-
ΓΟΠΟΤΙ ΚΑΙ ΤΟ ΓΛΕΝΤΙ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΠΑ-
ΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΜΕΡΑ ΤΟΥ

ΠΑΣΧΑ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΕΝΑ.
ΕΛΑΤΕ ΛΟΙΠΟΝ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΤΟ ΠΑΣΧΑ
ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ. ΕΛΑΤΕ ΣΤΗ ΛΙΓΟΨΑ

ΜΑΣ ΝΑ ΠΕΡΑΣΟΥΜΕ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΣΑΝ
ΜΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ

Λιγοψινό γλέντι με τον Χρόνη Καψάλη, και τα Τακούτσια στο χωριό μας. Διακρίνονται Νίκος Τζιάφας, Βαγγέλης Μακρής, Ιωάννης Σιώκας, Σωτήρης Κοντογιάννης κ.α.

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ

Του αείμνηστου δασκάλου

Δημ. Θεοχάρη

(συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο)

ΠΑΣΧΑΛΙΑΤΙΚΑ ΕΘΙΜΑ

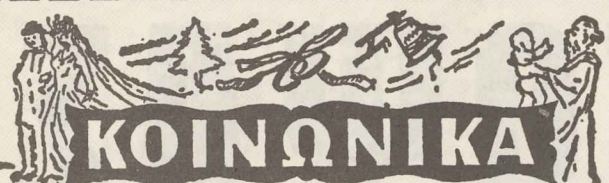
πτη της επόμενης χρονιάς που αντικαθίσταται με το νέο. (Το έθιμο αυτό σήμερα έχει τυπικό χαρακτήρα, παλιότερα όμως πίστευαν πως τ' αυγό αυτό μπορούσε να γιατρέψει κάθε αρρώστια, κι ακόμα, ότι μπορούσε να ξεφορτίσει τα μάγια!).

Τη Μεγάλη Πέμπτη κάθε νουά πήγαινε στις μέρες μας στο νεογέννητο αναδεχτούρι της τα «φωτίκια», που ήταν ολόκληρο το πασχαλινό ντύσιμο του παιδιού από εσώρουα μέχρι κάλτσες και παπούτσια, ακόμα δε και την πασχαλινή λαμπάδα.

Ο κρυμπαρός για ν' ανταπο-
(συνέχεια στη σελ. 2)

Η προετοιμασία για τη Λαμπρή άρχιζε απ' τη Μεγάλη Πέμπτη, έβαφαν και βάφουν και σήμερα κόκκινα τ' αυγά για το Πάσχα (το κόκκινο χρώμα συμβολίζει το αίμα του Χριστού που χύθηκε στο Σταυρό). Ενα από τ' αυγά που γεννήθηκε τη Μεγάλη Πέμπτη, το βάφουν ξεχωριστά και το τοποθετούν στο εικόνισμα και δεν το παίρνουν απ' εκεί, παρά τη Μεγάλη Πέμ-

ΘΑΝΑΤΟΙ

Σε ηλικία 75 ετών απεβίωσε ο Γεώργιος Τσακανίκας, σύζυγος της Σταυρούλας Λύπη.

Τα Ν.τ.Α. συλλυπούνται τους οικείους του θανόντος.

★

Στις 14.3.91, πέθανε στην Αθήνα, σε ηλικία 68 ετών, ο συγχωριανός μας Αλέξανδρος Ε. Κλείτσας. Ετάφη την επομένη στο Νεκροταφείο Ζωγράφου.

Τα Ν.τ.Α. συλλυπούνται τους οικείους του θανόντος.

★

Στις 17.3.91 πέθανε και ετάφη την επομένη στο Γ Νεκροταφείο Αθηνών ο Απόστολος Ι. Κοντογιάννης, σε ηλικία 66 ετών.

Τα Ν.τ.Α. συλλυπούνται θερμά τους οικείους του θανόντος.

Πέθανε στις 19.3.91 στην Αθήνα και ετάφη την επομένη, ο Σπυρ. Τζίκης.

Τα Ν.τ.Α. συλλυπούνται θερμά τους οικείους του θανόντος.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΑΝΤΙ ΣΤΕΦΑΝΩΝ

Στη μνήμη του θανόντος συγχωριανού μας Αλέξανδρου Ε. Κλείτσας, ο Χρήστος Β. Μαντζίκας και ο Χριστόφορος Ν. Τζίκης, προσέφεραν αντί στεφάνων στην Αδελφότητά μας, το ποσό των 5.000 δρχ. έκαστος.

Επίσης οι: Αλέξανδρος Β. Μαντζίκας, 2.500, Χρήστος Π. Τσιρώνης 2.500.

Η ανθρωπία ενός κυνηγού κοντρα
στον πόλεμο του Περσικού

ΣΩΘΗΚΕ Ο «ΓΚΕΚΟΣ»

ΞΟΔΕΨΕ 2 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ
ΓΙΑ ΝΑ ΣΩΣΕΙ ΤΟ ΣΚΥΛΟ ΤΟΥ

Η ανθρωπιά ενός κυνηγού βγήκε κόντρα στον πολεμικό όλεθρο του Περσικού Κόλπου. Μια αλλιώτικη εκστρατεία αυτή τη φορά διαδραματίστηκε στα κακοτράχηλα βουνά της Κρήτης. Ενας κυνηγός από το Τυμπάκι Ηρακλείου, πήγε στο βουνό για να εκπαιδεύσει τα τρία κυνηγόσκυλά του. Όμως, πολύ γρήγορα διαπίστωσε πως το ένα από αυτά, ο Γκέκος, χάθηκε γλιστρώντας από κάποια αλεπότρυπα, σ' ένα στενό σπήλαιο, όπου και εγκλωβίστηκε.

Απεγνωσμένα, λοιπόν, από τα βάθη της γης το ζώο καλούσε σε βοήθεια. Το αφεντικό του σκυλιού, ο Τίτος Κουκουλάκης, δεν δίστασε να ξοδέψει μια ολόκληρη περιουσία για τη διάσωσή του, γύρω στα δύο εκατομμύρια δραχμές. Επιστράτευσε ολόκληρα συνεργεία, σκαπτικά μηχανήματα, γεωτρήματα, κομπρεσέρ, ακόμη και ορειβάτες για να γλυτώσει ο Γκέκος.

Η επιχείρηση, ύστερα από 18 μερόνυχτα έλαβε αίσιο τέλος. Ο Γκέκος απεγκλωβίστηκε για να βρεθεί με όση δύναμη του είχε απομείνει στην αγκαλιά

του αφεντικού του για να του πει το μεγάλο ευχαριστώ, κουνώντας αργά και αδύναμα την ουρά του.

Ευτυχισμένος, πλέον στην αγκαλιά του αφεντή του, ο Γκέκος πήρε το δρόμο για τον κτηνίατρο και ύστερα για το σπιτικό του. Κατηγορίζοντας ο κυνηγός Κουκουλάκης, μονολογούσε λέγοντας: «Πώς ήταν δυνατόν να αφήνα το σκυλάκι μου τον Γκέκο, να πεθάνει αβοήθητο μέσα στη σπηλιά; Για μένα ο Γκέκος ήταν μέλος της οικογενείας μου και βέβαια, η ζωή του θα μπορούσε να έχει την ίδια αξία με αυτή του ανθρώπου.

Στην εποχή που ζούμε, τέτοια παραδείγματα ανθρωπιάς, σαν του κυνηγού της Κρήτης αξίζουν πολλά.

★

Πληροφορούμεθα ότι ο πρόεδρος του κυνηγετικού συλλόγου Πειραιώς, δικηγόρος Σταύρος Λώλης, από την Αετόπετρα Ζίτσας, απέστειλε συγχαρητήριο τηλεγράφημα στον Τίτο Κουκουλάκη.

ΣΥΣΚΕΨΗ ΤΩΝ ΦΟΡΕΩΝ
ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Με πρωτοβουλία του προέδρου της Κοινότητας κ. Κων/νου Γραβάτη της εφημερίδας μας κ. Ν. Τζιάφου, 1991, στο χωριό, σύσκεψη με θέματα τρεχούσας φύσεως.

Στη σύσκεψη πήραν μέρος όλοι οι φορείς της κοινότητάς μας προκειμένου να συζητήσουν και αποφασίσουν από κοινού για τις εκδηλώσεις του Πάσχα ως και του καλοκαιριού, με τα λεγόμενα ΛΙΓΟΨΙΝΑ.

Η παραπάνω σύσκεψη εκπροσωπήθηκε από την Κοινότητα με τον πρόεδρο κ. Κ. Γραβάτη και τον Βασ. Ηγούμενο. Από την Αδελφότητα με τον αντ/δρο κ. Ν. Σιώκα, τον γραμματέα Γιάννη Ζαφείρη, τα μέλη Ιωάννη Παπαναστασίου, Θ. Δήμο και το μέλος του εποπτικού Συμβουλίου κ. Ι. Σιώκα.

Από τον πολιτιστικό σύλλογο, τον πρόεδρο κ. Βασ. Σιχλιμίρη, τον τέ-

ως πρόεδρο του συλλόγου κ. Σωτ. Κοντογιάννη και τέλος, τον συνεργάτη της εφημερίδας μας κ. Ν. Τζιάφου.

Στη σύσκεψη επικράτησε πλήρης ομοφωνία απόψεων τόσο για την εκδήλωση του Πάσχα όσο και για τα ΛΙΓΟΨΙΝΑ ΤΟΥ '91, που θα γίνουν τον μήνα Αύγουστο.

Όλοι έμειναν σύμφωνοι πως εφέτος τις εκδηλώσεις θα διοργανώσουν και θα πραγματοποιήσουν από κοινού όλοι οι φορείς του χωριού. Για την εκδήλωση της Δεύτερης μέρας του Πάσχα, Θεού θέλοντος και καιρού επιτρέποντος, μετά τη Θεία Λειτουργία, το τραπέζι θα γίνει, σύμφωνα με το έθιμο, στην Αγία Παρασκευή. Σε περίπτωση βροχής, θα προμηθευθούν και πάλι οι αιδουσες του σχολείου, λόγω της μικρής αποστάσεως.

Λιγοψιά 17.3.91
Νίκος Τζιάφος

ΕΡΧΟΝΤΑΙ
ΟΙ ΠΕΛΑΡΓΟΙ

Στα τέλη του μηνός Μαρτίου θα ξανάρθουν και πάλι τα αποδημητικά μας πουλιάς, χελιδόνια κ.λπ. για να μας φέρουν την άνοιξη. Μαζί δε και τα συμπαθέστατα μεγαλόσωμα περωτά, οι πελαργοί, τα λεγόμενα λελέκια. Θάρθουν να ξαναφτιάξουν και πάλι τις φωλιές των στα υψηλά καρπαναριά, στους πα-

Οικογένεια πελαργών σε καρπαναριά της Φιλιπιάδας, λίγες μέρες πριν την αναχώρησή τους τον περασμένο Αύγουστο

λαιούς καπνοδόχους (όσοι έχουν απομείνει) και στα υψηλά δέντρα. Στα Γιάννενα παρατηρήσαμε φω-

λιές πελαργών και σε υψηλές κολώνες της ΔΕΗ. Εδώ όμως, με την ανθρωπινή φροντίδα για την προστασία από τον μεγάλο κίνδυνο.

Θάρθουν λοιπόν, σε λίγες μέρες, οι πελαργοί να γεννήσουν τ' αυγά τους, να φτιάξουν τις οικογένειές τους στο διάστημα του καλοκαιριού και ξανά στα τέλη Αυγούστου να πάρουν το δρόμο της επιστροφής προς Νότο για να παραχαιώσουν. Είναι γνωστό, ότι η τροφή τους είναι πάντα τα επιβλαβή ζώα, έντομα διάφορα, ερπετά, σκουλήκια, βατράχια, φίδια κ.λπ. Αυτός μεταξύ των άλλων ήταν ο λόγος που στην αρχαιότητα στη Θεσσαλία, όποιος φόνευε πελαργό θα είχε την ποινή του θανάτου.

Τον τελευταίο καιρό, στις Ηπειρωτικές πόλεις, όπως στα Γιάννενα Φιλιπιάδας, οι φωλιές των πελαργών όλο και λιγοστεύουν. Οι αρμόδιοι του τόπου μας θα πρέπει να λάβουν περισσότερα μέτρα για την προστασία τους. Ασφαλώς ο μεγαλύτερος εχθρός είναι τα ενεργειακά ηλεκτροφόρα σύρματα της ΔΕΗ. Ας γίνει μια καλύτερη προσπάθεια από όλους, προκειμένου να διασωθεί το συμπαρές μεγαλόσωμο περωτό, να σωθεί το καμρωτό λελέκι των Ηπειρωτικών πόλεων και χωριών.

Στην αγκαλιά του αφεντικού του ύστερα από 18 μέρες, ο Γκέκος, ευτυχώς πλέον, πήρε το δρόμο για τον κτηνίατρο και για το σπιτικό του

ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ
ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣΤη δαπάνη επισκευής και συντήρησης
ανέλαβε ο Λευτέρης Μαντζίκας

Όπως γνωρίζουν οι χωριανοί, το κεντρικό μας Κατάστημα είναι πολύ παλιό. Είναι ένα κτίριο που εξυπηρετούσε και εξυπηρετεί τις ανάγκες των συγχωριανών μας.

Καθώς όμως οι απαιτήσεις μας συνεχώς αυξάνονται, το κατάστημα για να μπορέσει να ανταπεξέλθει, χρειαζόταν κάποιες προσθήκες - βελτιώσεις. Ετσι, το Κοινοτικό Συμβούλιο, πήρε απόφαση να προχωρήσει στην επισκευή του (στρωσιμο δαπέδου, γκρέμισμα τοίχου, διατήρηση παραδοσιακής μορφής και άλλες βελτιώσεις).

Για να γίνουν όμως οι εργα-

σίες αυτές, χρειάστηκαν πολύ περισσότερα χρήματα από αυτά που διέθετε η Κοινότητα. Ετσι, σαν κοινοτικό συμβούλιο, απευθυνθήκαμε στον κ. Λευτέρη Μαντζίκας, ο οποίος με ευχαρίστηση μας βοήθησε, όχι μόνο να τελειώσουν οι επισκευές που είχαν ήδη αρχίσει, αλλά ανέλαβε ολόκληρη τη δαπάνη επισκευής και συντήρησης του καταστήματος.

Ως κοινοτικό συμβούλιο ευχαριστούμε θερμά τον κ. Λευτέρη Μαντζίκας που με προθυμία, για μια ακόμη φορά, ανέλαβε τη δαπάνη για κατασκευή Κοινοτικού έργου.

ΔΟΜΠΟΛΕΙΟΣ ΔΙΑΘΗΚΗ

(συνέχεια από το
προηγούμενο φύλλο)

Στο περασμένο φύλλο, γράγαμε για τον Ιωάννη Δομπόλη, έναν μεγάλο και ξεχασμένο ευεργέτη ιδρυτή του Πανεπιστημίου Αθηνών, από το Δεσποτικό (Κρετσούνιστο) Ιωαννίνων. Στο σημερινό φύλλο θα συνεχίσουμε, όπως προαναφέραμε με τη δημοσίευση της Διαθήκης, που μεταξύ των άλλων στην 7η διάταξη αναφέρει: «Επιθυμώ ίνα τριάκοντα έως πενήκοντα των σπουδαστών, εκλέγονται πάντοτε εκ νέων καταγομένων εξ Ηπείρου», κάτι που ποτέ μέχρι σήμερα δεν εφαρμόστηκε.

Το κείμενο της Διαθήκης
«Αυτούσιο»

«Εις το όνομα του Πατρός και του υιού και του Αγίου Πνεύματος.

Ο υπογεγραμμένος αυλικός σύμβουλος και ιππότης Ιωάννης Δομπόλης, διατηρών ακεραίαν την μνήμην και πλήρη την διάνοιαν του πνεύματος, αναγκάειον κρίνω εν περιπτώσει θανάτου να δηλώσω διά της ιδιωτικής ταύτης διαθήκης μου, την τελευταίαν θέλησίν μου. Ότε το 1809 εγγύρισα τον μακαρίτην κόμμη Καποδίστριαν Ιωάννην, κατόπιν Κυβερνήτη της Ελλάδος, υπεσχέθημεν αλλήλοις να διαχειρισθώμεν παν μέσον προς διάδοσιν της δημοσίας παιδείσεως εν Ελλάδι. Εκτοτε, ο σταθερός σκοπός της ζωής μου, υπήρξε να κατορθώσω να εκπληρώσω προπόντως την δοθείσαν υπόσχεσίν μου.

Προς τούτο δε, προσεπάθησα να αυξήσω τα κεφάλαιά μου, ουχί διά κερδοσκοπίας, αλλά διά του κόπου μου και μάλιστα διά μεγάλης οικονομίας. Το συναχθέν μοι κεφάλαιον, εφ' ου ουδείς δύναται να έχη δικαίαν απαίτησιν, συνίσταται περίπου κατά τον υπολογισμόν των θιβλίων μου εις ρούβλια χάρτινα 915.000, αποτελούνται αργυρά ρούβλια 261.428. Αλλ' εν τούτοις περιλαμβάνονται ποσότητες τινές επισφαλείς. Πλην δε τούτων και τινων κληροδοτημάτων α εγκαταλείπω εις συγγενείς του πατρός μου εν Ηπείρω, οικούντας και εις άλλους τινάς κατωτέρω μνημονευομένους αποτελούντων εν όλω 100.000 χάρτινα ρούβλια, ορίζω το υπόλοιπον του κεφαλαίου, ρούβλια χάρτινα 815.000 ή αργυρά 232.857 εις εκπλήρωσιν της υποσχέσεώς μου δηλονότι εις διάδοσιν της δημοσίας παιδείσεως εν Ελλάδι, σπριζώ δε την δέλησίν μου επί των ακολούθων διατάξεων:

1) Διατηρώ το δικαίωμα του διατιθέναι διά βίου το κεφάλαιον τούτο ως θούλομαι ουδενί περί τούτου σφειλών λόγον.

2) Όταν ο πανάγαθος Θεός ευδοκήσει να με ανακαλέσει παρ' αутώ, παρακαλώ το υπουργείον των Εξωτερικών να σφραγίσαι παρ' ευδύς άπασαν την περιουσίαν μου επί παρουσία του εξοχωτάτου ιδιωτικού συμβούλου Λέοντος Ξενιάδιν, ή του Διευθυντού του Ασιατικού Τμήματος και να παραλάβει υπό την ιδίαν του φύλαξιν όλα τα ομόλογα τραπεζικά γραμμάτια, μεταλλικόν, λογιστικά βιβλία και πάντα τα έγγραφα τα παρ' εμοί ευρεθησόμενα.

3) Βραδύτερον συνίστημι τω επί των Εξωτερικών υπουργείω μετά την καταγραφήν άπόσσης της περιουσίας μου να πωλήσει επί εκμήσει ενσυνειδήτων ανδρών, όσον οίον τε επωφελέστερον, τα τριάκοντα γραμμάτια της επί της αποσβέσεως του Δημοσίου Χρέους Αυτοκρατορικής Επιτροπής, τα ευρισκόμενα παρ' εμοί τόκοι μεν αποφέροντα 6% έχοντα δε αξίαν 129.095 ρούβλια αργυρά και αγορασθέντα παρ' εμοί προς 106 9/12 επί τοις Τραπεζής και του Δημοσίου και τα υπό των ιδιωτικών συνδ/ικών κατατεθήσονται επί τό-

κω εν πιστωτικούς καταστήματι της Ρωσίας μέχρι της 1 Ιανουαρίου 1906 αι δε ληφθησόμεναι ομολογίαί της καταθέσεως ταύτης τηρηθήσονται εν των υπουργείω των Εξωτερικών.

4) Εις την ορισθείσαν εποχήν δηλ. το 1906 η Ρωσική Κυβέρνησις θέλει φροντίσει να συνεννοηθεί μετά της Ελληνικής προς μεταφοράν εις την Ελλάδα ολοκλήρου του κεφαλαίου τούτου μετά και των τόκων προς ανίδρυσιν εν Αθήναις ή εν οιαδήποτε άλλη πόλει, ή τις έσται πρωτεύουσα της Ελλάδος τω 1906, Πανεπιστημίου ονομασθσομένου Καποδιστριακού.

5) Εις την οικοδομήν του Πανεπιστημίου τούτου μετά παρεκκλησίου Ορθοδόξου, Βιβλιοθήκης και τινων επιστημονικών Συλλογών ορίζω το εν τέταρτον ή το πολυ εν τρίτον του όλου κεφαλαίου του αθροισθσομένου τη 1 Ιανουαρίου 1906, τα δε υπόλοιπα τρία τέταρτα ή δύο τρίτα προσδιορίζω εις αγοράν ακινήτων εν Ελλάδι, των οποίων τα εισοδήματα θα χρησιμεύσωσι ανεξαιρέτως εις συντήρησιν των καθηγητών, των σπουδαστών και εν γένει ολοκλήρου του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου.

6) Ων ευτυχώς Ρώσος υπήκοος, παραχωρώ ίσπν γήφον τη τε αυτοκρατορική κυβερνήσει και τη Ελληνική προς λύσιν όλων των ζητημάτων των σχετικών προς την κατασκευήν του Πανεπιστημίου, προς την αγοράν ακινήτων, περί ων ανωτέρω ενέγνετο μνεία προς διευθέτησιν της κατοχής των ακινήτων τούτων, ως και όλου του κεφαλαίου προ πάντων δε προς την συντήρησιν του Πανεπιστημίου και τον εσωτερικόν διοργανισμόν καθ' άπαντα τα μέρη, ώσε η εν αυτό παιδευσις της νεολαίας να διευθύνεται ωφελίμως και να στηρίζεται επί των αρχών της Αγίας Ανατολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας ημών.

7) Επιθυμώ ίνα τριάκοντα έως πενήκοντα των σπουδαστών εκλέγονται πάντοτε εκ νέων καταγομένων εξ Ηπείρου.

Κατά πρόσκλησιν ο κ. Κόμης Κάρολος Νιλίδωφ υποβαλόν την διαθήκην ταύτην εις υψηλήν γνώσιν της Αιτής Μεγαλειότητος του Αυτοκράτορος μοι γνωστοποίησε την 25 Ιανουαρίου του τρέχοντος έτους ότι η Α.Μ. ηζίωσε να χορηγήσει την άδειαν όπως εκπληρωθώσιν οι 7 ανωτέρω μνημονευόμενοι όροι της τελευταίας δελήσεώς μου.

Περαίων την διαθήκην μου ταύτην διά της ευσεβάστου παρακλήσεως την οποίαν απευθύνα προς τη Α. εξ. τον κ. Δ. Ξενιάδιν και τον κ. Δάσκοφ, όπως αναλάβωσι την φροντίδα να εκτελέσωσι και άλλας τινάς διατάξεις μου, ήτοι:

1) Να εμβάσωσι τη μεσολαβήσει της εν Κων/πόλει Ρωσικής Πρεσβείας εις Ιωάννινα εν Ηπείρω επί ονόματι των κ.κ. Νικολάου Κ. Αθανασίου, Αλεξίου Φίλιου και Θεοδώρου Λαμπαδάρη ή άλλων προσώπων τα οποία κατά την δεδομένην στιγμήν θα παρείχον πλείονα εγγύγνα (της αποστολής δυναμένης να κρίνει καλύτερον εμού), το ποσόν 2857,15 ρουβλίων αργυρών εις νόμισμα ή εις συναλλαγματικάς διά να διανεμηθώσι τα χρήματα ταύτα καθ' ισομοιρίαν και επί αποδείξεισι παραλαβής εις όλους τους συγγενείς του πατρός μου τους εκεί εγκατεστημένους και άνευ ουδεμίαις διακρίσεως, συμφώνως προς τους επισυνημμένους ώδε δύο καταλόγους κεκυρωμένους εις Ιωάννινα και κατά τους οποίους διανεμήθησαν κατά Ιανουάριον του 1847 αι 12.000 γρ. τας οποίαις είχαν αποστείλει εκεί (ο πρώτος κατάλογος είναι την 28 Φεβρουαρίου 1846 και ο δεύτερος την 22 Ιανουαρίου 1847).

(συνεχίζεται στο επόμενο)

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ

Του αείμνηστου δασκάλου
Δημ. Θεοχάρη

(συνέχεια από την 1η σελίδα)

δώσει το κέρασμα του παιδιού του έστελνε το Μέγα Σάββατο με κάποιον στενό συγγενή, ένα αρνί βαμμένο με κόκκινη μπογιά στο κεφάλι και κόκκινη κορδέλα στο λαιμό δεμένη σε φιόγκο. Εκείνος που θα πήγαινε το αρνί προσκαλιώταν από τον νουνό σε τραπέζι τη δεύτερη Ανάσταση.

Την Πασχαλιά στη Δεύτερη Ανάσταση, την ώρα που ο Παπός το (αλλήλους περιπτύξιμεθα), όλοι μέσα στην εκκλησία άλλαζαν ασπασμό, άντρες μ' άντρες, γυναίκες με γυναίκες. Αν ο Παπός ή ο Επίτροπος ή ξεραν κάτοικους του χωριού που δεν μιλούσαν γιατί ήταν μαλωμένοι τους έβαζαν να φιληθούν για ν' αγάπ' τ' χστού. Γι' αυτό και η λειτουργία αυτή λεγόταν τ' αγάπσ. Όταν τελείωνε η Δεύτερη Ανάσταση απαραίτητα οι νιόνυφες και οι νιες γυναίκες του χωριού έστηναν χορό στη μικρή πλατεία που σχηματίζεται ανάμεσα απ' τα στίτια Λευτέρη Μαντζίκα, Δημήτρη Πατραμάνη, Σωτήρη Ζήκου και Απόστολου Παπαναστασίου.

Πάσχα στο χωριό, εδώ και λίγα χρόνια. Το προσωπικό των μαγειριών της Αγίας Παρασκευής θα βρίσκεται και φέτος στη θέση του (εκτός βέβαια του Μιχάλη Ζαφείρη), για την εξυπηρέτηση όλων των χωριανών κατά το τραπέζι της Δευτέρας του Πάσχα

Τη δεύτερη μέρα του Πάσχα η λειτουργία γίνονταν στον Αι-Γιώργη, γιατί γιόταζαν και ο Αγιος επειδή συνήθως αναβάλλονταν, γιατί έπεφτε Μεγαλοβδόμαδο. Αλλά κι αυτό να μη συνέβαινε υπήρχε και υπάρχε συνήθεια να λειτουργούν με τη σειρά όλα τα Εωκλήσια του Πάσχα και ως εκ τούτου, η δεύτερη μέρα ήταν αφιερωμένη για λειτουργία στον Αι-Γιώργη.

Η τρίτη μέρα του Πάσχα ήταν αφιερωμένη σε λειτουργία που γίνονταν στην Αι-Παρασκευή, όπου γίνονταν τετρακούβεργο και συμμετείχε ολόκληρο το χωριό.

Εκεί, μετά η Θεία Λειτουργία στο Λειβαδάκι που ήταν καταπράσινο και χλιοπλουμισμένο από λογίων-λογιών λουλούδια που μοσχοβολούσαν και σκόρπιζαν χιλιάδες αρώματα, στρώνονταν κοινό τραπέζι πάνω σε μάλλινες κουβέρτες και λουλούδια κιλίμια. Ο καθένας απόθετε όλα τα πασχαλινά φαγητά που είχε μαζί του, σαλατικά, μεζεδάκια, ψητά, χλωροτύρια που τα συνόδευαν δρα-

στές αϊδόνια, κοτσίφια, φλώροι, σπίνι και πέρδικες, που μνημο-λογούσαν το Δημιουργό και Πλάστη.

Όταν άρχιζε ο χορός, το θέαμα ήταν καταπληκτικό, όπως συνδυάζονταν οι χρυσοκέντητες στολές των γυναικών με τη γύρω χλιοπλουμισμένη φύση.

Οι χρυσοκέντητες ποδιές των γυναικών ανέμιζαν στην πρωινή αύρα, μαζί με τις χελιδρονιές και τ' αγιοκλήματα που ήταν ανεβασμένα στους βάτους και στα δέντρα και κυμάτιζαν μέσα σε καταπράσινη θάλασσα με μια αρμονική συμφωνία το χαροκόπι τούτο στην Αίπαρσκειή το δημοτικό τραγούδι το τραγούδησε με τα παρακάτω εξάστιχα:

«Απρίλη μέρα η Πασχαλιά, κι η φύση όλη γιορτάζει χορεύουν οι χελιδρονιές στους φτάχτες σκαλωμένες, χορεύουν και τα γιασεμιά ψηλά πάνω στα δέντρα κι έχουν ατίμητα βιολιά τ' αϊδόνια τα κοτσίφια τους σπίνους τους γλυκόλαλους τα όμορφα τα φλώρια έχουν και για τραγουδιστές τις πέρδικες στα πλάγια.

Στο καταπράσινο της γης χαλί το χλιοπλουμισμένο με παπαρούνες κόκκινες χιονάτες μαργαρίτες χορεύουν και οι κορασιές, καμάρια του χωριού μας, και μέσ' την πρωινή δροσιά στις πρώτες ηλιαχτίδες λαμποκοπούν σαν ξωτικές, φαντάζουν σαν νεράιδες που λούζονται σε ρεματιές στήνον χορό σε βρύσες.

Βεργολογίζουν στο χορό σαν καλαμιές στον κάμπο όταν φυσάει ανάλαφρα το πρωινό αγέρι και ανεμίζουν τα μαλλιά στις πλάτες τους ριγμένα πούναι στολίδια ατίμητα για κάθε μια κοπέλα κι ανάβουν πόθους άμετρους σε νιους σε παληκάρια. Ευτυχισμένος θαν' ο νίος που από τόσες ξωτικές θέλει διαλέξ' αιθέρια!.

Ο χαιρετισμός τα σαραντά-μερα του Πάσχα δηλ. μέχρι τη γιορτή της Ανάληψης αντικαθίστατο με το «Χριστός Ανέστη - Αληθώς Ανέστη». Πίστευαν ακόμα πως οι πεταλούδες που πετούσαν στο διάστημα του σαραντάμερου ήταν οι ψυχές των πεθαμένων που ανέβηκαν απ' τον Άδη μαζί με το Χριστό. Γι' αυτό αν έβλεπαν καμιά πεταλούδα να πετά, τους φώναζαν πρόσωπα συγγενικών προσώπων, μέχρις ότου απομακρύνονταν.

(συνέχεια στο επόμενο)

Στο διάβα του χρόνου

Γλέντι στη Λιγοψά προ 30ετίας και πλέον

Λιγοψινοί νέοι μιας άλλης εποχής στην Αθήνα Διακρίνονται εξ αριστερών: Σπύρος Κλείτσας, Απόστολος Τσάμης, Μιχάλης Λάλος, Δημήτρης Λάλος

Κέφι και χορός σε πανηγύρι το 1963 στην πλατεία του χωριού. Διακρίνονται: Δημήτριος Δήμου, Χαρίλαος Μαντζίκας, Σωκράτης Τζιάφος, Απόστολος Μακρής

Στα Ρακοκάζανα της Λιγοψάς, παρ' όλο που στις μέρες μας τα πάντα σχεδόν έχουν βιομηχανοποιηθεί, το χωριό μας πιστό στην παράδοση, συνεχίζει μέσα στο διάβα του χρόνου κάθε φθινόπωρο να βγάζει γνήσιο τσίπουρο. Στη φωτογραφία ο χωριανός μας Μιχάλης Σιώκας, δοκιμάζει το τσίπουρο που πέφτει.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

«ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ»

Διημερία εφημερίδα των Απανταχού Λιγοψινών Ιωαννίνων

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΕΚΔΟΣΗ
Αδελφότητας Λιγοψινών
«Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ» Ιωαννίνων
ΙΔΡΥΤΗΣ:

+ Σπυρίδων Ι. Γούναρης
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ σύμφωνα με το νόμο:
Λευτέρης Χ. Μαντζίκας
Επίτιμος Πρόεδρος

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ:
Παναγιώτης Γ. Μάνος

Μέλη Συντ/κής Επιτροπής:
Χαρίλαος Χ. Μαντζίκας
Νικόλαος Χ. Σιώκας
Αλέξανδρος Μ. Λάλος
Ιωάννης Β. Παπαναστασίου
Ιωάννης Μ. Ζαφείρης
Σωκράτης Ν. Τζιάφος
Θεόδωρος Θ. Δήμος
Γεώργιος Σ. Δήμος
Ευάγγελος Χ. Πίνας

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ-ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ

Αδελφότητα Λιγοψινών Ιωαννίνων
Κλεισθένους 15, 105 52 Αθήνα
Τηλ. 3240 120, 3240 351

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Εσωτερικού δρχ. 1000
Εξωτερικού δολ. 20

Δωρεάν αποστολή σε:
Σωματεία - Υπηρεσίες - Εφημερίδες - Περιοδικά - ΝΠΔ & Δ

Κείμενα προς δημοσίευση, ευανάγνωστα γραμμένα στη μια όψη της κόλλας κατά δυνατό, συνοπτικά και πλήρη στοιχεία του αποστολέα μετά τηλεφώνου. Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση άρθρων, εικόνων κ.λπ. χωρίς την έγκριση της εφημερίδας μας.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
Παύλος Μπαλατιανό
Τηλ. 52 40 761

ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ:
ΑΡΤΙΝ Αθήνα - Πάτρα
Γερανίου 6 - Τηλ. 52 40 761

Πρόσωπα αγαπητά και σεβαστά του χωριού μας που δεν υπάρχουν πλέον. Στη φωτογραφία Γιώργος Παπαναστασίου και Σπύρος Γούναρης

Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΕΥΤΕΡΗ ΚΑΙ Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΤΗ ΓΕΝΕΤΕΙΡΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΚΑΙ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΤΕΙ

(συνέχεια από την 1η σελ.)

του Περισοπού (ΠΕΚΟΡ), τη διαδέχεται η μεγάλη βιομηχανία ζυμαρικών ΜΙΣΚΟ του Ακάκιου, από τις πρώτες και καλύτερα οργανωμένες στην Ευρώπη.

Η εργατικότητα και δραστηριότητά του του δίνουν επάξια τη θέση του προέδρου του συνδέσμου μακαρονοποιών Ελλάδας και στη συνέχεια εκλέγεται και πρόεδρος μακαρονοποιών των χωρών της ΕΟΚ.

Μια σταδιοδρομία αληθινά λαμπρή, γεμάτη δράση και επιτυχίες που τιμούν πέρα από τον ίδιο και το χωριό μας.

Με κάποια συντομία έκανα μια αναφορά σε κάποιους σταθμούς σταθμούς της ζωής του, χωρίς τα γραφόμενά μου ν' αποτελούν βιογραφικό σημείωμα, κάτι που θα μας δοθεί η ευκαιρία να κάνουμε μια άλλη φορά με λεπτομέρειες και εμπειριστικά με μια αναφορά εκτός των άλλων και στο ευεργετικό του έργο.

Τούτο το σημείωμα θέλει να θίξει και να αποχαιρετήσει με κάποιες σκέψεις την παραίτηση του Λευτέρη από τη θέση του προέδρου της αδελφότητας Λιγοψινών.

Εδώ νομίζω θα πρέπει να αναφερθεί ότι ο Λευτέρης, που πάντα μέσα του φώλιαζε ο πόνος και η αγάπη για τον τόπο του, τη γενέτειρά του, πρωτοστάτησε στην ίδρυση της αδελφότητας και ακόμα πρέπει να πούμε ότι για μια 15ετία ήταν και ο πρόεδρος της Πανεπειρωτικής.

Είναι βέβαια εύκολο να καταλάβει κανείς πόσο δύσκολο είναι το αντίο για ανθρώπου που από κάποια θέση υπεύθυνη οδήγησαν παραπάνω από τρεις δεκαετίες την αδελφότητα τόσο θετικά αποτελέσματα. Το ελληνικό λεξιλόγιο είναι πλούσιο και ανεξάντλητο και όμως αισθάνεται αδύναμος ο άνθρωπος να βρει τις σωστές και επακριβείς λέξεις και προτάσεις που θα τιμήσουν άξια τον παραιτηθέντα πρόεδρό μας.

Σήμερα που μας αποχαιρετίζει ύστερα από 33 ολόκληρα χρόνια μεγάλης και πετυχημένης προσφοράς, είναι πράγματι δύσκολο σε μας να πιστέψουμε πως η διαδοχή του θα είναι εύκολη λύση.

Δεν θα ήθελα τούτη τη στιγμή να απαριθμήσω και να εξάρω την αξία των έργων, θέλω μόνο να πω ότι πρόκειται για ένα έργο σημαντικό αναγνωρισμένο από όλους και χωρίς αντιρρήσεις.

Στη μακρόχρονη πορεία στη θέση του προέδρου αναντίρρηση σε κάποια θέματα θα προέκυψαν διαφωνίες και με τους συνεργάτες και με τους συγχωριανούς. Αυτό όμως δεν υποβαθμίζει σε τίποτε τη λαμπρή δράση της αδελφότητας. Η καλόπιστη κριτική είναι πάντοτε γόνιμη και δημιουργική σε αντίθεση με την προκατάληψη και την κακή πρόθεση στην κριτική που είναι οι χειρότερες τοξίνες του πνεύματος και της ψυχής.

Οι Λιγοψινοί ελπίζουν πως μαζί αδελφωμένοι πραγματικά θα συνεχίσουμε το έργο της αδελφότητας γιατί το έχει ανάγκη ο κόσμος μας, και πιστεύω πως εμπροσθοφυλακή στον αγώνα και στο έργο αυτό θα είναι η νεολαία μας, έχοντας μάλιστα σαν παράδειγμα και παρότρυνση τη δική του προσφορά.

Πιστεύω επίσης ότι η παρουσία και η συμπαράσταση του Λευτέρη Μαντζίκου, έστω χωρίς ευθύνες με την πείρα μάλιστα που τον διακρίνει θα ευκολύνει και θα βοηθήσει το έργο της αδελφότητας και είναι βέβαιο πως την προσφορά αυτή δεν θα μας την αρνηθεί.

Η κολακεία στερείται ήθους, όμως θα τολμήσω να πω και κάτι ακόμα, επειδή αυτό είναι πίστη μου και όχι κολακεία. Το ευεργετικό έργο του Λευτέρη δεν τελειώνει με την παραίτηση από τη θέση του προέδρου, αλλά θα είναι συνεχές και αδιάκοπο σε όλο τον κύκλο της ζωής του.

Με τούτα τα λίγα και απλά λόγια στο σημείωμά μου, θέλω να εκφράσω τις ευχαριστίες, πιστεύω, όλων των συγχωριανών, σαν αναγνώριση στο τεράστιο έργο που πρόσφερε ο Λευτέρης στην αδελφότητά και στο χωριό μας.

Ξενητεμένοι - Απόδημοι Ηπειρώτες

Πλαισιώστε και διαφυλάξτε τις ιστορικές μας Αδελφότητες και τους Συλλόγους μας Είναι αιμοδοτές πατριωτισμού & αλτρουισμού Είναι θεματοφύλακες των παραδόσεών μας

ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ Η ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ ΑΝΑΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ

Από τα Γιάννενα μας πληροφύονται πως γίνονται προσπάθειες επανασύστασης της ποδοσφαιρικής ομάδας Λιγοψάς. Αυτό ασφαλώς μας δίνει μεγάλη χαρά και κουράγιο. Πάντα πιστεύαμε πως η Λιγοψά είχε πρωτιά στον τομέα του αθλητισμού. Και βεβαίως, ο νυν

επίτιμος πρόεδρος της Αδελφότητας φρόντισε από νωρίς να φτιάξει στο χωριό (με τη συμπαράσταση της Κοινότητας) αρκετά προσεγμένο γήπεδο ποδοσφαίρου για να γίνονται αγώνες με ομάδες από χωριά και πόλεις της Ηπείρου.

Η άλλοτε μεγάλη ομάδα της Λιγοψάς, σε αγώνα της με τον ΣΑΚ Καραβατιάς, στο χωριό μας. Μεταξύ άλλων διακρίνονται: Ιωάννης Τσέλος, Ιωάννης Ζαφείρης, Απόστολος Μακρής, Γεώργιος Κλείτσας, Λευτέρης Παπαδόπουλος, Χαρίλαος Μαντζίκας, Δημήτρης Δήμου και άλλοι

Η μεγάλη επέτειος των Ιωαννινών της 21ης Φεβρουαρίου 1913

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Γράφει
ο Ευάγ. Κλείτσας

Την 5η Οκτωβρίου 1912 κηρύχτηκε ο πόλεμος εναντίον της Τουρκίας. Οι ελληνικές δυνάμεις στο μέτωπο της Ηπείρου διοικούμενες από τον αντιστράτηγο Κ. Σαπουντζάκη κατέλαβαν σε λίγες μέρες τη Φιλιππιάδα και την Πρέβεζα, μετά δε από σφοδρές επιθέσεις επί τρεις ημέρες, εκυρίευσαν την 28ην τα Πέντε Πηγάδια, που ήταν αρκετά οχυρωμένα. Στο ίδιο χρονικό διάστημα, ανεξάρτητο σώμα κατέλαβε το Μέτσοβο μετά από μεγάλες και σκληρές μάχες. Κατά τις επιχειρήσεις στην Ηπειρο, συμμετείχαν και εθελοντικά σώματα με τη διοίκηση αξ/κών. Κατέλαβαν δε τη Χειμάρρα, την Πάργα, Παραμυθιά και το Συρράκο. Επίσης δύο σώματα Γαριβαλδινών με τον Αλέξη Ρώμα και τον Παλίνο Γαριβαλδίδη. Το σώμα του Ρώμα, μετά από μεγάλη και πεισματώδη μάχη, έδωσε τους Τούρκους από την οχυρωμένη διάβαση του Δρίσκου.

Κατά το χρονικό τούτο διάστημα ένα μέρος της τουρκικής στρατιάς Μοναστηρίου με διοικητή τον Αλή Ριζάν, κατέβηκε στην Ηπειρο και στρατοπέδευσε στα Δολιανά. Τμήμα αυτού με τη διοίκηση του Κιουτσούκ Τραβή Πασά, ύστερα από τον αιφνιδιασμό της 5ης Μεραρχίας και διερχόμενοι διά της επαρχίας Κονίτης, συνάντησε τοπική αντίσταση και έκαψε το χωριό Κεράσοβο.

Φτάσαν στη συνέχεια εις Ιωάννινα, ακριβώς την ημέρα της μεγάλης μάχης του Δρίσκου, μήκαν στο πλευρό των αγωνιζόμενων Τούρκων και πέτυχαν την εκτόπιση των Γαριβαλδινών. Στη μάχη αυτή εφονεύθη ο Κερκυραίος ποιητής Α. Μαβίλης.

Από το τμήμα αυτό δύο τάγματα με διοικητή τον Ταγματάρχη Σαδίκ, προχώρησαν διά της Δοβράς στο Ζαγόρι, που από της 26ης, εθελοντικά σώματα είχαν αποδεκατίσει τις τουρκικές αρχές του Τσεπελόβου. Στα χωριά που περνούσαν οι Τούρκοι, έκαναν μεγάλη καταστροφή. Ο δε ονομαστός πλούτος των σπιτιών του Ζαγορίου μεταφέρθηκε με ζώα (ολόκληρα καραβάνια) εις την Αλβανία.

Ο τουρκικός αυτός στρατός συγκρούστηκε με εθελοντικά σώ-

ματα στο χωριό Σκαμνέλι, στο οποίο και έβαλαν φωτιά από τη μια άκρη στην άλλη. Παράλληλα δε, άλλο τμήμα με διοικητή τον Μπεχίρ Αγά, τράβηξε προς το ανατολικό Ζαγόρι και κατέλαβε το Γρεβενίτι, προκειμένου όπως χρησιμοποίησε για ορμητήριο, με σκοπό την ανακατάληψη του Μετσόβου, την οποία εμεταίωσσε η ραγδαία εξέλιξη στις επιχειρήσεις των Ιωαννινών.

Μετά την κατάληψη των Πέντε Πηγαδιών, οι τουρκικές δυνάμεις edώχθησαν από τις οχυρωμένες θέσεις των Πεστών και της Αστοράχης, συμπύκνωσαν στο Μπιζάνι, μετά από την πτώση αυτού ο αρχηγός του τουρκικού στρατού Εσσάν Πασάς, παρά τις αντιρρήσεις του Αυστριακού Πρόξενου Μπλίνσκι, πήρε την απόφαση να παραδώσει την πόλη άνευ όρων.

Αμέσως εκάλεσε κοντά του τον επίσκοπο Δωδώνης όπου με τον ταγματάρχη των επιτελών Ρεούφ Μπέη και ενός αντιπροσώπου της πόλεως, τους έστειλε την 21η Φεβρουαρίου 1913 στον Εμίν Αγά που ήταν το στρατηγείο του διαδόχου Κων/νου. Στην αποστολή προπορευόταν Τούρκος καβαλάρης (κήρυκας), χτυπώντας συνεχώς την σάλπιγγα για να φανερώσουν την παράδοση της πόλεως.

Στις 4 το πρωί της αυτής ημέρας ο διάδοχος διόρισε τον στρατηγό Αλεξ. Σούτσο, στρατιωτικό διοικητή της πόλης και διέταξε αυτόν να προχωρήσει με το ιππικό του για την κατάληψη αυτής. Ξεκίνησαν με το ιππικό στις 5 το πρωί και έφτασαν στην άκρη της πόλεως απέναντι των στρατώνων στις 9 το πρωί, όπου ο στρατηγός Σούτσος απέστειλε τον υπασπιστή του Βασ. Μελά, υπάρχο, εις τον Εσσάν Πασά προς συνεννόηση.

Ο Τούρκος στρατηγός απάντησε ότι είναι έτοιμος για την παράδοση μαζί με όλους τους αξιωματικούς του Επιτελείου του. Ύστερα από αυτό, το ιππικό των Ελλήνων μπήκε στη πόλη των Ιωαννινών με τα χειροκροτήματα και τον εξάλλο ενθουσιασμό του λαού που περίμενε.

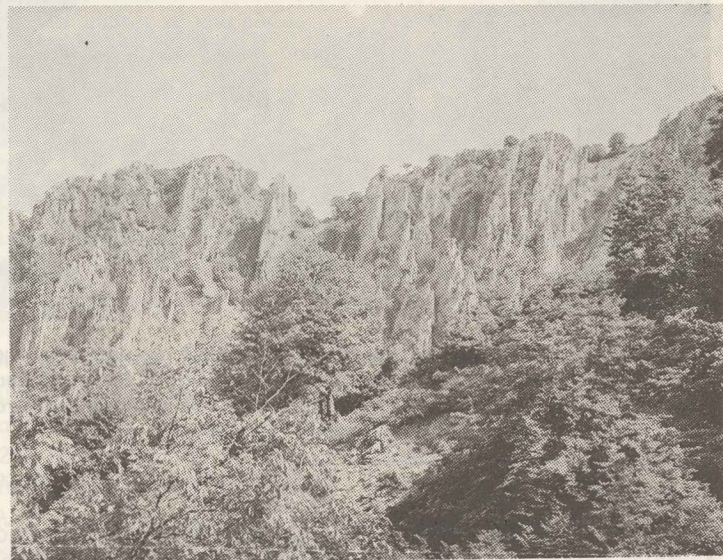
Την άλλη μέρα ήρθε στην πό-

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ

Του αείμνηστου λογοτέχνη - ποιητή

ΣΠΥΡΟΥ ΜΟΥΣΣΕΛΙΜΗ

Βόσκουν τα γίδια στις πλαγιές, τα πράτα στα βορτόπια, Λαλούν κουδούνια και κυπριά και κάπου κάνα γίδι Βελάζει, πόχει ξεχαστεί πο τ' άλλα ξεκομμένο. Εδώ καλύβα πιστικού, βοσκού παρέκει γρέκι, Γρασίδι για τα πρόβατα, χειμάδι για τα γίδια Κι απάνου εκεί στα κρέκουρα αϊτός παραμονεύει Κι άλλος στα ουράνια πέταται και σα σκυλί αλυχτάει. Τρέμουν της γης τα σέρπετα κι αναμεράν και φέουν Κι οι πέρδικες στ' απόγωμα τραβιούνται φοβισμένες. Σε τσέπι, σε φυιδόρραχο βγαίν' ο βοσκός αγγάντια Και με φωνή «ουού! ουού!», τον τόπο αναταράζει Για να θαρρέψουν τα ζα και να σκιαχτούν τα ζούδια. «Οουού! ουού!» αντίπερα αντιλογιέτ' ο λόγγος Κι αγέρας παίρει τη βοή ψηλά στα καταρράχια, Βγά' από το ζωνάρι του φλογέρα καλαμένα Και τη βαρεί και τη λαλεί κι η πλάση αναγαλιάζει. Πο μέσ' από βαθιές σπηλιές κι από δεντροκουφάλες, Πο λάκκους κι από λαγκαδιές ξεβγαίνουν οι νεράιδες Κι ακούνε κι ακουρμαίνονται τον ήχο της φλογέρας, Πιάνοντ' αρμάθα στο χορό, αρμάθα στο τραγούδι Και καρκαλιούνται και γελούν και σειούνται και λυγιούνται, Σειούνται σα σταροκαλαμιά π' αγέρας την κουνάει. Με τη βαρέλα ζάλικα γυρνάει από τη βρύση Τρεχάτη γοργοπόδαρη στη στήνη στο κονάκι Η κορασιά, κι απανουθιά χαρούμεν' η κοράκω Πετάζεται και «τσέκα τσε» η κόρη τη μαλώνει Που την ποδιά της λέρωσε με τα πηδήματά της. Με τη δροσουλά της αυγής στ' οργώματ' ο ζευγίτης Αργύνει τις καλαμποκιές τις πυκνοφυτεμένες, Την πρωιμιά που λόγγιασε η νύφη βοτανίει, Κι η βάβω κατ' απ' τη γκορτσιά και του κλαριού τον ίσκιο Αγέρα κάνει τ' αγγονιού στην κούνια φουσκωμένο.

Μια από τις γραφικές ομορφιές της φύσης στο βουνό Κασιδιάρης στη θέση Αετοφωλιά

Ω σεις που ζείτε φυλακή στις πολιτείες μέσα Σ' ανήλια και σε σκοτεινά κατώγια μουχλιασμένοι, Στην άπλα ελάτε του χωριού, στις εξοχές στα δάση Να ιδείτε, ν' απολάψετε την ομορφιά της φύσης Ανάσα να χορτάσετε, τον ήλιο να χαρείτε.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΩΝ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΑΣ

Ο κ. Βασίλειος Τσάμης του Στεφάνου, πρόσφερε στην Κοινότητα ένα ψυγείο-βιτρίνα συντήρησης, έναν ψύκτη νερού, καθώς και έναν καταψύκτη.

Επίσης, ο Αντ/δρος της Αδελφότητας κ. Νικόλαος Σιώκας, του Χριστοφόρου, πρόσφερε μέσω Αδελφότητας στην κοινότητά μας, ένα μπλιάρδο με όλα τα εξαρτήματά του. Το μπλιάρδο θα μεταφερθεί στο χωριό πολύ σύντομα.

Τα Ν.τ.Α. συγχαιρούν τους αγαπητούς μας συγχωριανούς για την ευγενική προσφορά τους προς το χωριό μας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο πρόεδρος της Κοινότητας Λιγοψάς, το Κοινοτικό Συμβούλιο και οι κάτοικοι του χωριού μας, ευχαριστούμε θερμά τον συγχωριανό μας Τσάμη Βασίλειο του Στεφάνου, για την προσφορά ενός ψυγείου-βιτρίνας συντήρησης, ενός ψύκτη νερού και ενός καταψύκτη, για τον εξοπλισμό του κοινοτικού μας καταστήματος.

Τέτοιες ενέργειες, ειλικρινά βοηθούν το χωριό μας.

Ο πρόεδρος της Κοινότητας
Γραβάνης Κων/νος